

taget. Jeg finder Anledning til allerede nu at udtale min Glæde over, at man har vist sig velvillig over for dette Andragende. Paa den Plads, hvor det nævnte Forfyr nu ligger, kan det befrygtes at blive bortskyllet under en Paalandsstorm, og da Fyret har ikke saa lidt Betydning for Fiskerne, kan man kun være glad ved, at det nu bliver flyttet. Desværre har det atter i Aar været en meget streng Vinter for Fiskerne deroppe. Kun faa Dage har Vejret været af den Beskaffenhed, at de have kunnet gaa ud paa Fiskeri. Kysten er endnu, som vi vide, ubeskyttet. Der findes ingen Dækning, i Læ af hvilken de kunne gaa ud, og ere de endelig komne ud paa Fiskepladserne, have de tidt, ja i de fleste Tilfælde faaet et Vejr, som har bevirket, at de i største Hast have maattet søge Land, i Reglen med største Fare for at sætte Livet til og i de fleste Tilfælde med Tab af Fangst og Redskaber. Vi læse jo stadig i Bladene uhyggelige Meddelelser om Fiskere ovre paa Vestkysten, der ere forulykkede, Fiskere, der have været i Fare. Men der er sikkert faa af os, der have haft Lejlighed til at iagttage Forholdene paa nært Hold, som ikke have bemærket, hvilken sløvende Indflydelse denne stadige Kamp for Tilværelsen og Kamp for Livet maa udøve paa Vestkystfiskerne. Man vil kunne forstaa, at jeg som Repræsentant for en Kreds, der tæller en stor Del Vestkystfiskere, føler Trang til ogsaa ved denne Lejlighed at rette en alvorlig Henvendelse til den høje Regering og Rigsdag om, at det Arbejde, der har været paatænkt paa Vestkysten for at gøre Fiskernes Gerning mindre farefuld ved Havne- og Moleanlæg o. s. v., og som man nu ved den sidst afgivne Betænkning af Vestkysthavnekommissionen har faaet stillet i Udsigt, snarest muligt maa blive paabegyndt, saa at ogsaa Fiskerne kunne faa klare og tydelige Beviser paa, at Systemskiftet rækker ud til dem, at vi med andre Ord ere komne ind i en Tid, hvor der særlig vil blive lagt Vægt paa at fremme Landets naturlige Erhvervsilder. Vi haabe jo alle, at der i den Tid, vi nu gaa i Møde, vil blive ført en god og sund økonomisk Politik med Indskrænkning af de uproduktive Udgifter til det mindst mulige, medens vi paa den anden Side ikke skulle vise en alt for kneben Sparsommelighed over for produktive Udgifter, der kunde have til Følge, at vi komme til at spare paa Skillingen og lade Daleren springe. Det var blot disse Par Ord, jeg vilde anføre om denne Sag.

I det sidste Møde, altsaa i Lørdags,

fremkom den højtærede Landbrugsminister med en Oversigt over, i hvor stort Omfang Loven om Jordlodder til Landarbejdere er bleven benyttet i de forskellige Amter. Det fremgik deraf, at der er en iøjnefaldende Forskel. I nogle Amter er der oprettet mange Husmandsbrug, i andre faa, i 2 Amter endogsaa slet ingen. Nu kan man godt forstaa, at Trangen til Oprettelse af Husmandsbrug ikke er lige stor i alle Amter, men at der er saa stor Forskel, er vist mere tilsyneladende end virkeligt. Der kunde jo tænkes mange Aarsager dertil. Men Hovedgrunden til, at Loven i mange Egne er bleven enten slet ikke eller kun lidet benyttet, maa sikkert søges i, at de, som skulle benytte Loven, endnu ikke ere fuldt ud klare over, hvilket Gode Staten ved denne Lov tilbyder Landarbejderne. Det vilde derfor sikkert være heldigt, om man i Pressen eller paa Møder rundt omkring lejlighedsvis gjorde opmærksom paa denne saa udmærkede Lov, som Loven om Jord til Landarbejdere efter min Mening er. Jeg tror, det vilde være heldigt og lykkebringende for Samfundet, om den kunde blive benyttet i saa stor Stil som muligt. Det kan selvfølgelig ogsaa tænkes, at der kan være andre Hindringer, der muligvis kunne gøre sig gældende her. Det er, som bekendt, saadan, at en Lov, selv den allerbedste, i Praksis kan anvendes paa en saadan Maade, at den kommer til at hemme det, den egentlig skulde fremme. At det i nogen større Stil er Tilfældet med denne Lov, antager jeg ikke, men der er noget, som tyder paa, at det dog kunde være Tilfældet enkelte Steder. Jeg har saaledes liggende for mig et Brev fra en anset dygtig Jurist, som har haft noget at gøre med Ordningen af den Slags Husmandsbrug med Hensyn til Laan, Adkomst-dokumenter osv. Han gør opmærksom paa, at, naar Landarbejderne købe Ejendomme, er det dem af største Interesse at faa Laanet udbetalt til en bestemt Tid, men dette kan under de nuværende Forhold ikke lade sig gøre. Parterne danne sig nu et Skøn over, naar Statslaanet kan ventes at gaa i Orden, men med den overordentlig langsomme Forretningsgang, hvormed Kommissionen i de Tilfælde, han paapeger, har arbejdet, forregner man sig i Reglen, og Resultatet bliver da Skuffelser og Vanskeligheder baade for Køber og Sælger. Naar saa endelig Statslaanet effektueres midt imellem 2 Terminer, kan Sagen ikke blive ordnet, hvad der har den praktiske Følge, at den udsættes igen et